

Tobias Eniccellius

Hymnus Antiquus. De Gloria & Desiderio vitae aeternae, Immortali Honori & perennanti Recordationi Mariae Elisabetae Heistermännin von Zielberg/ Prognatae Kielmännin von Kielmanseck. Consecratus & Dni. Johan-Samuelis Heisterman von Zielberg ... Vidui fere inconsolabilis, Ad Exornandas inexpectatissimas has Coniugis suae desideratissimae Exequias, Modulationi harmonicae quinq[ue] nimirum vocum ad Bassum continuum

Chiloni[i]: Reumann, [1665]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn766339173>

Druck Freier Zugang

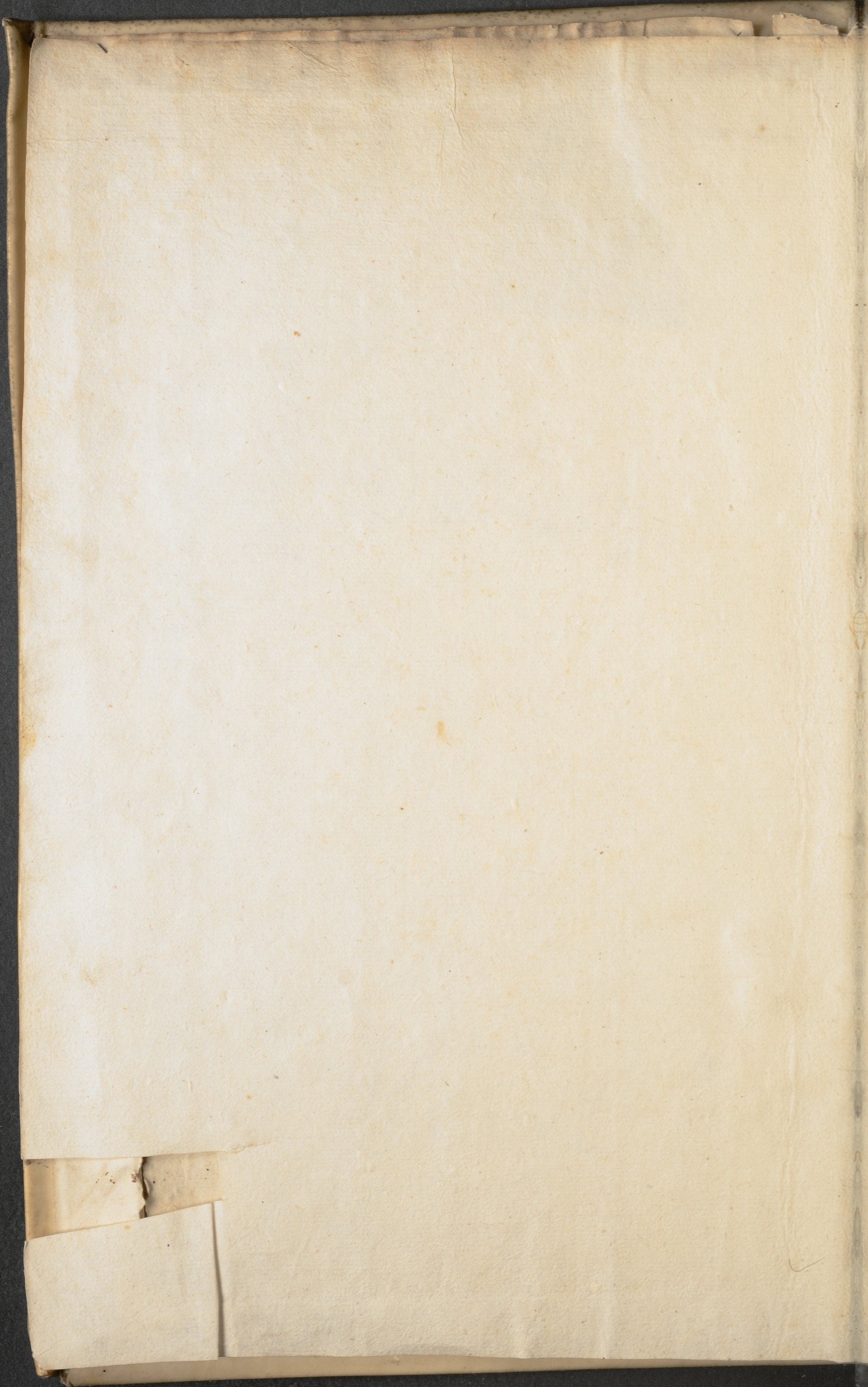

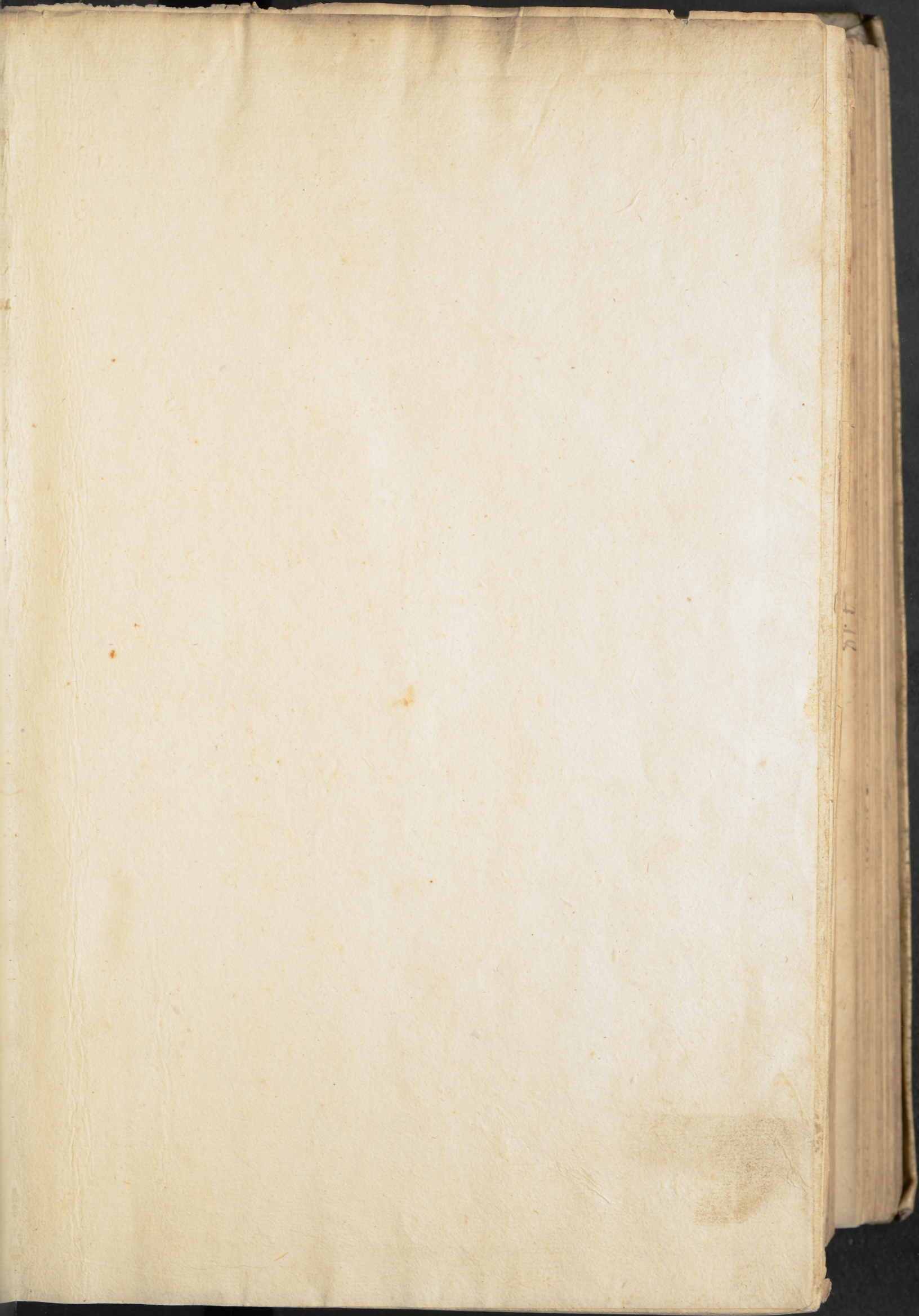
UNIA
DEN

1783 21 Kuffen

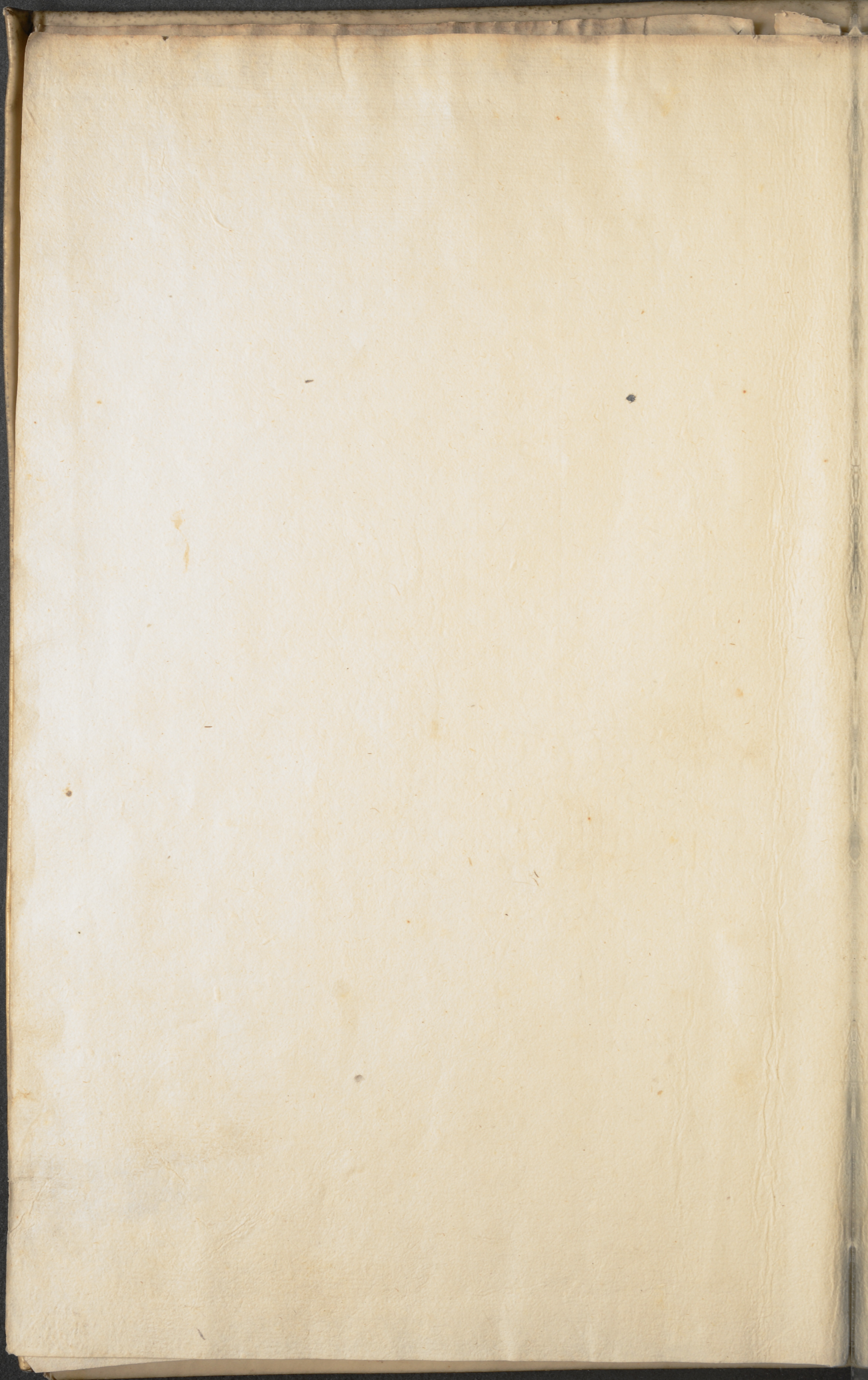
Ac-12^{1-12.}
1-51 <R>

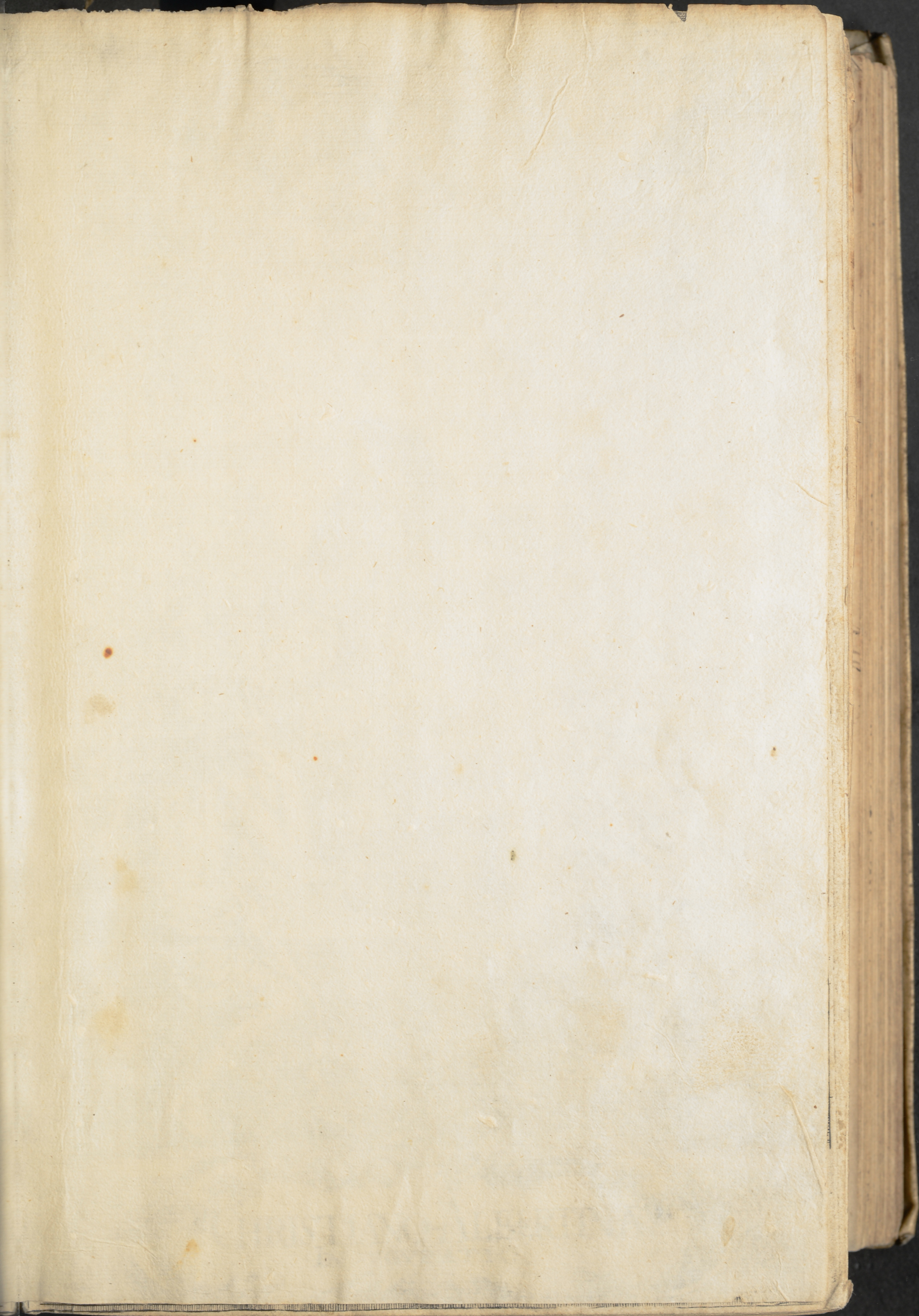

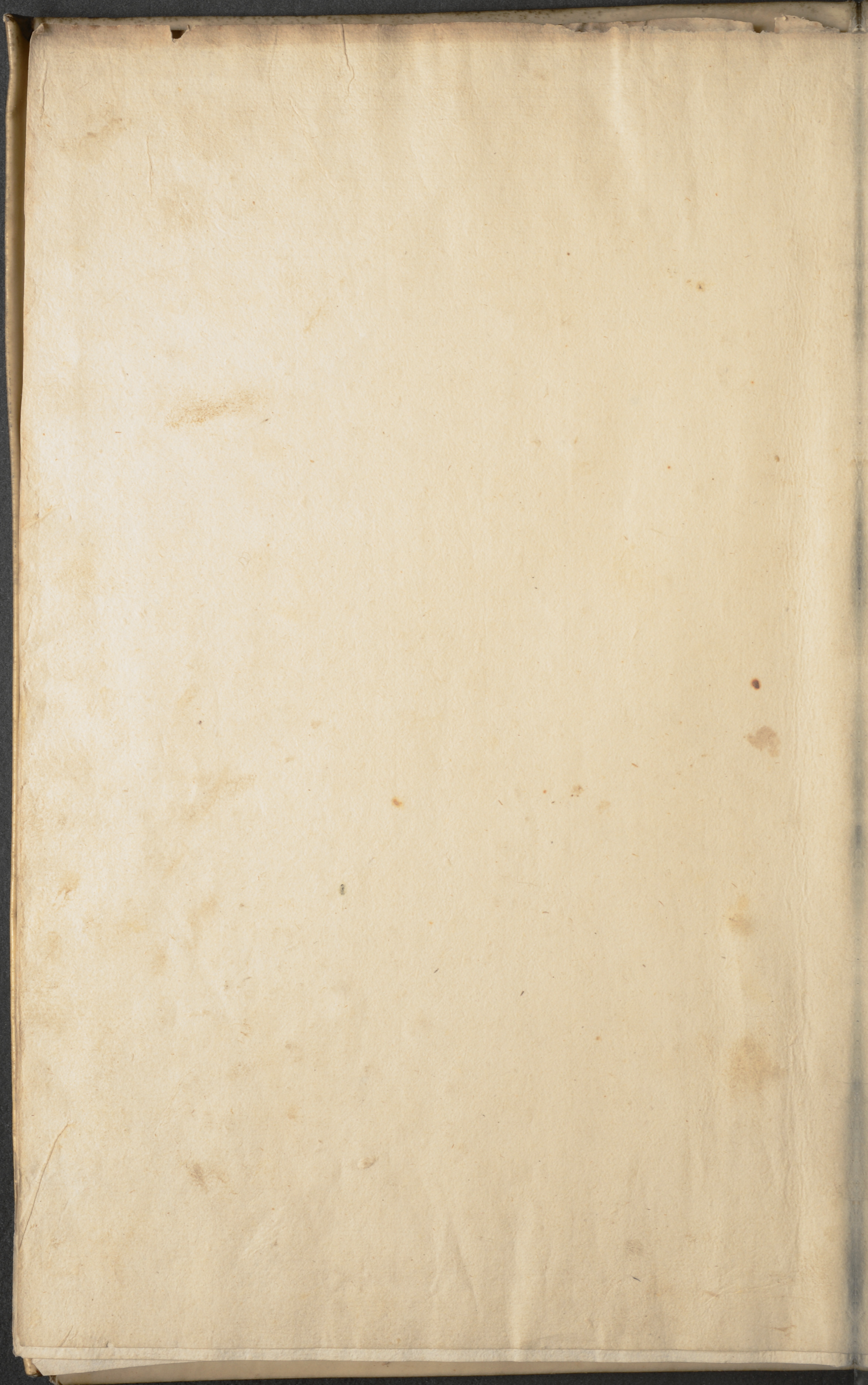

116

HYMNUM ANTIQVVS. 41

De

Gloria & Defiderio vitæ æternæ,

Immortali Honori & perennanti Recordationi

GENEROSISSIMÆ ET PISSIME DEFUNCTÆ MATRONÆ, Dnæ,

MARIÆ ELISABETÆ

Heistermännin von

Zielberg / Prognatæ Kielmännin von Kielmanseck.

Consecratus

&

Autoritate Prestrenui, Generosi & Nobilissimi Dni Mariti,

DNI. JOHAN-SAMUELIS

Heisterman von Zielberg /

Serenissimi Cimbrorum Ducis Consiliarii

Intimi & Aulici, nec non Provinciarum Enderstätt /

Everfchop & Utholm, Stalleri longè meritisimi, & jam proh
dolor! Vidui ferè inconfolabilis,

Ad

Exornandas inexpectatissimas has Conjugis sue

desideratissime Exequias,

Modulationi harmonicæ quinq; nimirum vocum ad Bassum continuum

Inclusus

Per

TOBIAM ENICCELIUM, Scholæ publ. quæ est in Fortalitii

Tönningensis Civitate, Cantorem.

CHILONI,

Literis Joachimi Reumanni, Acad. Typogr.

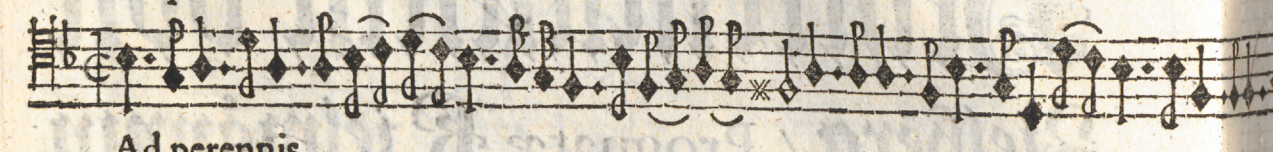
Ad perennis

Ad perennis

Ad perennis

Ad perennis

Ad perennis

1. Ad perennis vitæ fontem mens sitivit arida,	Claustra carnis præsto frangi clausa quærit anima,
2. Nam quis promat, summæ pacis quanta sit lætitia?	Ubi vivis margaritis surgunt ædificia,
3. Hyems horrens, æstas torrens illæc nunquã sæviunt,	Hos perpetuus rosarum ver agit perpetuum,
4. Non alternat luna vices, sol, vel cursus siderum,	Agnus est felicitatis urbis lumen inocciduum,
5. Omni labe defæcati carnis bella nesciunt,	Caro facta spiritalis & mens unum sentiunt,
6. Inde statum semper iidem exeuntes capiunt,	Clari, vividi, jucundi, nullis patent casibus,
7. Qui scientem cuncta sciunt, quid nescire nequeunt,	Nam & pectoris arcana penetrant alterutrum,
8. Ubi corpus, illæc jure congregantur aquilæ,	Quo eum Angelis & sanctæ recreentur animæ,
9. Novas semper harmonias vox meloda concrepat,	Et in jubulum prolata mulcent aures organa,
10. Christe palma bellatorum hoc in municipium,	Introduc me post solum militare cingulum.

Modulationi harmonice quind: dicitur ad Ballm conitum

TOBIAM ENICELIUM, Scholæ publ. quæ est in Toralini

Litæris Joachimi Reumannii, Acad. Typogr.

5. C. C. A. T. B.

quærit anima,
ia,
oetuum,
luum,
fentiunt,
cafibus,
alterutrum,
atur animæ,
es organa,
cingulum:

Gliscit, ambit, eluctatur, exul frui patriâ,
Auro celsa micant tecta, radiant triclinia,
Candent lilia, rubescit crocus, sudat balsamum,
Nox & tempus desunt ei, diem fert continuum,
Pace multâ perfruentes, scandala non perferunt,
Absunt morbi semper sanis, senectus juvenibus,
Unum volunt, unum nolunt, unitas est mentium,
Uno pane vivunt cives utriusque patriæ,
Digna per quem sunt victores Regi dant præconia,
Fac consortem donativi beatorum civium,

1 Quam amisit, cum deli
2 Auro mundo tanqua
3 Pigmentorum spirat
4 Post triumphum coro
5 Et præsentem veritati
6 Inde virent, vigent,
7 Charitas hæc suum fac
8 Non satietas fastidit, r
9 Et sub sede spectat alt
10 Ut quietem post præci

A 5. C. C. A. T. B.

la quærit anima,
 ficia,
 perpetuum,
 iduum;
 sentiunt,
 e casibus,
 at alterutrum,
 entur animæ,
 res organa,
 cingulum:

Gliscit, ambit, eluctatur, exul frui patriâ,
 Aure celsa micant tecta, radiant triclinia,
 Candent lilia, rubescit crocus, sudat balsamum,
 Nox & tempus defunt ei, diem fert continuum,
 Pace multâ perfruentes, scandala non perferunt,
 Absunt morbi semper sanis, senectus juvenibus,
 Unum volunt, unum nolunt, unitas est mentium,
 Uno pane vivunt cives utriusque patriæ,
 Digna per quem sunt victores Regi dant præconia,
 Fac confortem donativi beatorum civium,

Dum pressuris ac ærumnis se gemit obnoxiam, 1.
 Solis gemmis pretiosis hæc structura nectitur, 2.
 Virent prata, vernant sata, rivi mellis influunt, 3.
 Nam & sancti quique velut sol præclarus rutilant, 4.
 Mutabilibus exuti repetunt originem, 5.
 Hinc perenne tenent esse, nam transire transiit, 6.
 Licet cuique sit diversum pro labore meritum, 7.
 Avidi & semper pleni, quod habent, desiderant, 8.
 Felix cœli quæ præsentem Regem cernit anima, 9.
 Præbe vires inexhausto laboranti pralio. 10.

A musical score consisting of six staves. The notation includes various clefs (treble and bass), notes, rests, and ornaments. There are some markings like 'f' and '4x' above the notes. The piece ends with a double bar line and repeat signs.

1 Quam amisit, cum deliquit, contemplatur gloriam,
 2 Auro mundo tanquam vitro Urbis via sternitur,
 3 Pigmentorum spirat odor, liquor & aromatum,
 4 Post triumphum coronati mutuo conjubilant,
 5 Et presentem veritatis contemplantur speciem,
 6 Inde virent, vigent, florent, corruptela corruiit,
 7 Charitas hæc suum facit, quod dum amat alterum,
 8 Non satietas fastidit, neque fames cruciat,
 9 Et sub sede spectat alta, orbis volvi machinam,
 10 Ut quietem post præcinctum mihi des emerito,

Præfens malum auget boni perditæ memoriæ.
 Absit finus, deest limus, lues nulla cernitur.
 Pendent poma floridorum non lapsura nemorum.
 Et prostrati pugnas hostis jam securi numerant.
 Hinc vitalem vivi fontis hauriunt dulcedinem.
 Immortalitatis vigor mortis jus absorbit.
 Proprium sic singulorum fit commune omnium.
 Inhiantes semper edunt, & edentes inhiant.
 Solem, lunam & globosa cum planetis sydera,
 Teque gaudeam potiri sine fine præmio.

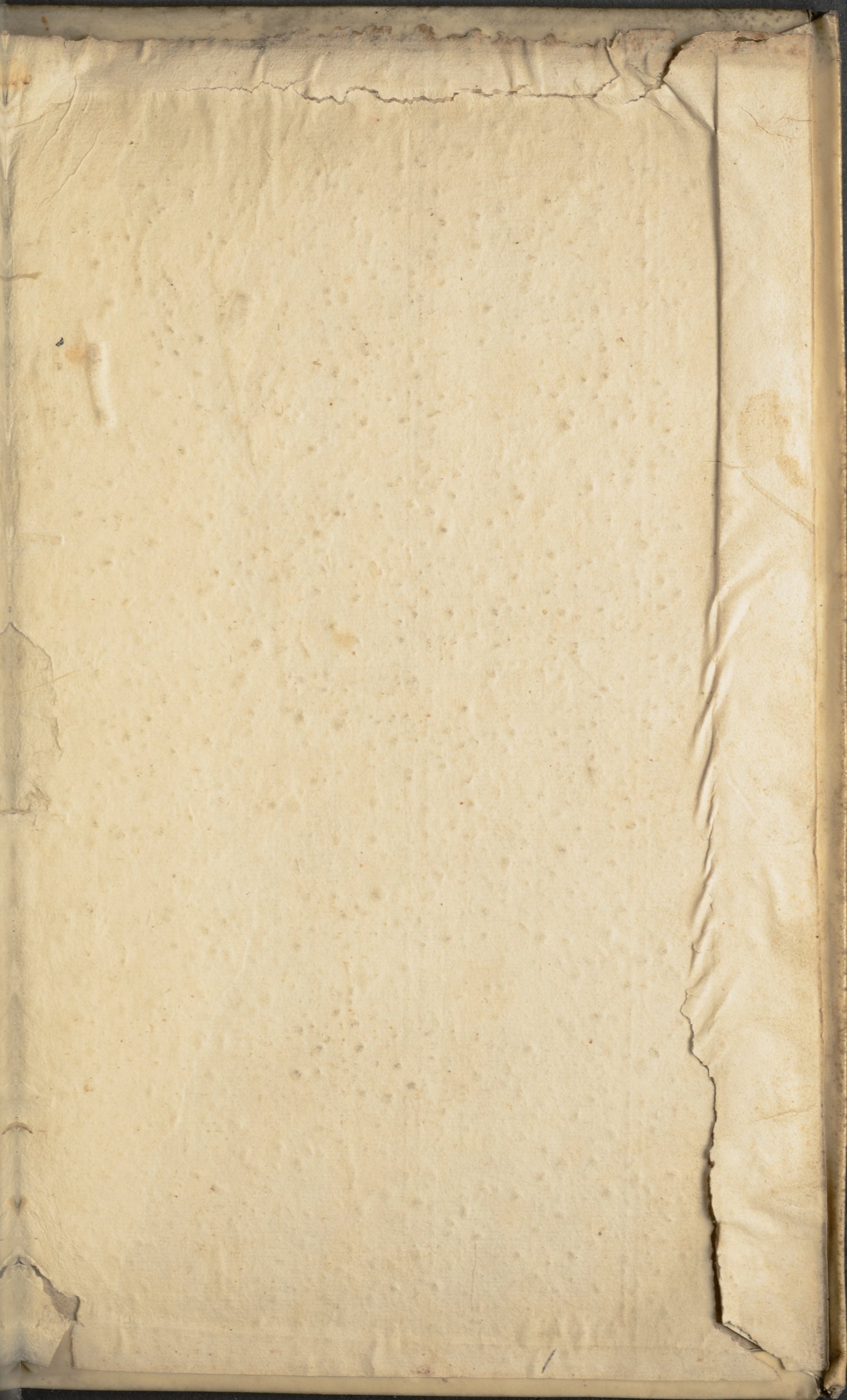

quit, contemplatur gloriam,
 in vitro Urbis via sternitur,
 odor, liquor & aromatum,
 nati mutuo conjubilant,
 s contemplantur speciem,
 florent, corruptela corrui,
 it, quod dum amat alterum,
 neque fames cruciat,
 a, orbis volvi machinam,
 inctum mihi des emerito,

Praesens malum augeat boni perditam memoriam.
 Abest simus, deest limus, lues nulla cernitur.
 Pendent poma floridorum non lapsura nemorum.
 Et prostrati pugnas hostis jam securi numerant.
 Hinc vitalem vivi fontis hauriunt dulcedinem.
 Immortalitatis vigor mortis jus absorbit.
 Proprium sic singulorum fit commune omnium,
 Inhiantes semper edunt, & edentes inhiant.
 Solem, lunam & globosa cum planetis sidera,
 Teque gaudeam potiri sine fine praemio.

ferunt ex optatissimi nati! Et quid de filiabus Tuis dicam,
tui & seculi ornamentis? quæ & ipsæ nobilissimas familias, ge-
næ sanguine, in novas inclytasq; stirpes succrescente, illustrant? In-
prima, MARIA ELISABETHA (quæ lux & gloria fœmina-
generoso Dno JOHANNI SAMUELI HEISTERMANNO
LBERG collocata. HEISTERMANNUM autem cum dico,
ntum aliquod exemplum in omni cultu civili ac habitu perfecti
co. Ita enim in eum, & morum concinna Suavitas, & rerum
darum cum variâ eruditione peritia, atq; eximius planè animi
or confluerunt, ut quâ parte horum magis mereatur æstimari,
le oppidò sit decernere. Ego certè ab ipsis planè Gratiis elabora-
sse virum judico. MARIE ELISABETHÆ natu proxima
A MARGARETA, è celebratissimâ BROCKTORFIORUM
A MARQUARDO WOLFGANGO, heroi strenuo nupta.
citas est SOPHIÆ AUGUSTÆ, natu in hâc pul-
minimæ, quæ WOLFGANGO BUCHWALDIO,
pis generosissimæ propagini sociata, extendere in se-
m profapiam, & novas ac eminentiores in eam virtu-
promittit. Sunt hæc profectò bona omnia tanta, ut
n commemorationem oratio mihi vix suppetat, de-
atq; succubitura, si pro dignitate singula exornare in-
n esset. Retribuit DEUS pietati Tuæ, Excellen-
, quando inter medios fragores bellicos, inter alter-
mirabiles & periculosissimas vices, inter invidorum,
lorum insidias, odia, crudelissimasq; minas, Te ani-
fractum, integrâ gloriâ, florente famâ, constante
erum ac populi favore, dignitatibus salvis & insuper
vit, servavit, munivit, atq; ita evexit, ut vix amplius
is divina illa faventia potuisset adstruere. Tu intereà,
Domine, inter tot ac tanta Tibi propria decora atq;
hil abis à pristinâ tuâ humanitate, & verecundiâ ac
â modestiâ. Quæ maximus Princeps, quæ Patria, quæ
Atlantæis tuis pro communi egregio exhaustis labori-
pendere, & promptissimâ manu Tibi tuisq; offert
non nisi trepidè atq; cunctanter, hæsitans ac multum
, ut modestissimi solent, admittis. Quæ res profectò
m in ejusmodi admirationem rapit, ut agnoscere pa-
inter omnes divini animi tui dotes, omnia decora,
se maximum, quod publico natus factusq; bono
edicari malis. Sunt omnia, quæ hæctenus de Te
mihi

